

de bor i Danmark, de betaler for husudgifter osv. i Danmark, men de bliver ikke beskattet, blot fordi de er ansat i en international organisation.

Fremskridtspartiet har tidligere fremsat et forslag, hvori vi har foreslået, at der sker en normal beskatning af de her medarbejdere. Men det var der ikke interesse for. Der var hundredvis af argumenter for, hvorfor det lige præcis er vigtigt, at de her medarbejdere kan bo i lejlighed eller parcelhus ved siden af en dansker med normal lønindkomst og normal marginalbeskatning og så alligevel opleve, at deres løn, selv om den er efter samme overenskomst, er dobbelt så meget værd som den danske lønmodtagers. Det er ikke rimeligt, og de ting bør Folketinget hele tiden holde sig for øje og få rettet op på de urimeligheder. Særlig i betragtning af at regeringen jo i så mange andre sammenhænge er meget optaget af at få skattegrundlaget gjort bredere. Er der en enkelt virksomhed, som i et ubetænksomt øjeblik lader sig overbevise af en eller anden plattenslager om at foretage et fradrag af en eller anden art, så er skatteministeren jo hurtig til at ændre skattelovgivningen, så det aldrig kan ske mere.

Det brede skattegrundlag – der må ikke være en eneste krone, der ligger rundt omkring, som ikke går til beskatning. Men her har vi jo et område, hvor der for alvor er penge at tage af, ikke kun, når det gælder EU-parlamentarikerne, men også når det gælder kommissærer, ansatte i EU-systemet, ansatte i FN-systemet, ansatte i NATO-systemet, ansatte i Miljøagenturet osv., osv. Alle disse danskere, som gør en større eller mindre indsats i internationale organisationer, lever et liv med en langt lavere beskatning, end danske lønmodtagere traditionelt har, og det mener vi er en urimelighed, som man fra regeringens side burde gøre noget for at få rettet op på.

Vi ved godt, hvorfor regeringen ikke vil gøre det. Det er jo selvfølgelig, fordi det ikke er rart for de danske ministre, når de skal gå rundt og drikke cocktail på de bonede gulve, at skulle komme og være dem, der råber op i klassen. De andre vil jo kigge på Danmark med anklagende øjne og sige: Kan de danske ministre da ikke finde andet at give sig til? Det er aldrig rart at være den, der skal være den lille dreng i »Kejserens nye klæder« og sige: Det her vil vi ikke være med til. Men det er en pligt for de danske politikere og de danske ministre at løfte

den opgave, når man er så optaget af beskatningen i øvrigt af den danske befolkning.

Dansk Folkeparti har så to pinde heri, og vi kan som sagt støtte begge pindene og håber på, at den indsats, som de danske parlamentarikere gør i øjeblikket, kan blive belønnet, sådan at vi kan få nogle ændringer på det her område.

Men det påhviler altså også regeringen, ikke mindst udenrigsministeren, at sørge for i Ministerrådet at afbryde indtagelsen af champagne og hummerhaler og så lige sige: Der er et problem her, som vi skal have løst, kære venner.

Og i den forbindelse glæder det os også, at Dansk Folkeparti har fremsat forslaget på nuværende tidspunkt, for så kan det være en del af den debat, som vi nødvendigvis skal have op til parlamentsafstemningen den 10. juni i år, sådan at de danske skatteydere og de danske vælgere har mulighed for at stemme på parlamentarikere, som agter at kæmpe for den her sag i det Parlament, der bliver sammensat den 10. juni her i år.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, det er dejligt at konstatere, at vi alle er enige om, at her eksisterer et problem, som skal løses, og jeg er meget tilfreds med den indsats, som danske EU-parlamentarikere har gjort og gør, og også med, at ministeren redegjorde for de initiativer, regeringen tager i sagen.

Med hensyn til de to pinde, som Dansk Folkeparti nævner her, er vi jo enige i, at regeringen skal tage de nødvendige initiativer og subsidært stille forslag i EU om, at de enkelte medlemslande stilles frit med hensyn til nationalt at beskatte enhver form for lønninger, vederlag osv., som udbetales i forbindelse med hvervet som medlem af Europa-Parlamentet.

Jeg synes selv, at det, som jo også Venstres ordfører var inde på, at man kommer frem til et princip, hvor man får refunderet efter regning, er det sundeste og rigtigste, og sådan som jeg hørte det, skulle der være – jeg fangede ikke helt hvor kvalificeret – håb for, at dette lader sig realisere, men jeg tror, der er aktiviteter i gang, som vi varmt støtter. Vi er enige i intentionen her.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Indledningsvis vil jeg gerne takke for modtagelsen af forslaget. Det er jo sjældent, at man får så bred enighed om at hæve beskatningen, som Dansk Folkeparti har fået her i dag. Men det har vi fået, og det har vi fået til et forslag om, at